

# SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:  
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.  
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:  
**RUTTKAY MENYHÉRT.**

ELŐFIZETÉSI DÍJ:  
Egész évre 5 frt. Félévre 2:50 frt. Negyedévre 1:25 frt.  
Egyes szám ára 7 kr.

## Emelik a kvótát.

Mi a kvóta?

Ha jól emlékezem, a legutóbbi kvótaválasztás alkalmával Fekete Tóth János polgártársunk magyarázta ezt meg nagyon érthető és eredeti módon.

A választási harc javában folyt a Zöldfa-udvarán. Többek között arról volt szó, hogy Szemere Attila program-beszédében kilátásba helyezte a kvóta felemelését. Egy fiatal gazdember odament ekkor Fekete Tóth Jánoshoz és arra kérte: magyarázta meg neki, mi lehet az a kvóta.

— Hát tudod, öcsém — szólt Fekete Tóth János — átkozott egy dolog az a kvóta. Olyan az, mintha teszem fel neked meg a német sógornak, tehát két-tőtöknek volna egy közös lovatok. A lovat te tartod, te adsz neki enni; de *mindég a német használja*. Hogy mennyi abrakot adjon a magyar a németlónak, azt a kvóta határozza meg. Eddig 31 porciót adtunk; de Szemere ur azt akarja, hogy ezután többet adjunk.

Ennél világosabban már alig lehet megmagyarázni azt a szerencsétlen helyzetet, melybe Magyarország az őt kiszípolozó Ausztriával való közös együttélés útján jutott. Megszámlálhatatlan milliókat fizetünk évenként a közönsnek nyilvánított intézmények fenntartására és ebből a tömérdek millióból alig kerül vissza valami Magyarországra. A milliókat elnyeli Bécs, az osztrák ipar és kereskedelem. Hordjuk a rengeteg milliókat harminczkét év óta Ausztriába, az osztrák Danaidák feneketlen hordójába, nem látjuk annak többé semmi hasznát.

A magyar politika vezérférfiai harminczkét év óta folytonosan hirdették, hogy Magyarország anyagi erejét meghaladó arányban járul a közönsügyes intézmények fenntartásához. Maguk a kormánypárti képviselők — *Lánczi* Leó és *Szemere* Attila kivételével — mindig azt hangoztatták, hogy a kvótának 31:40% és 68:60% aránya Magyarországra nézve igazságtalan, hogy azt eddig fizetjük, az valóságos fosztogatás volt.

Most egy esztendeje a magyar kvóta-bizottságnak megrendíthetetlen álláspontja volt, hogy a kvóta a mi terhünkre nem emelhető. Szentségtörés-számbament, ha valaki a kvóta-emelés lehetőségéről beszélni merészelt. A minden jogot láb-bal tipró Bánffy kormányzása alatt nem is beszélt erről Szemere Attilán kívül

senki ebben az országban. És ma az annyira dicsőített „jog, törvény és igazság” korszakában mire virradtunk? Arra, hogy a magyar kvóta-bizottság minden számítás és alap nélkül 34:25%-ot ajánlott meg az osztrák bizottságnak. Tehát 3%-kal többet, mint a mennyit eddig fizettünk.

A kvótának egy perzentje évenként három millió koronát tesz ki, tehát a magyar kvótabizottság egész könnyedén, csak úgy blindbe odadobott az osztrák Molochnak ajándékképpen kilencz millió koronát a nemzet véres verejtékéből. Az osztrákok ezzel sem elégedtek meg. Ők még többet követeltek. Így persze az egyezés nem sikerült. Most már ismét maga a király fogja a kvóta arányát a jövő évre megállapítani. Nagyon természetes, hogy a király — látván azt, hogy a magyar 3%-ot önként felajánlott — előre láthatólag úgy fog dönteni, hogy Magyarország 34:25%-ot fizessen, a mi körülbelül *százmillió korona közönsügyes kiadásnak felel meg*.

Hát ez az új korszak áldása. És az az üdvösség, a mit reánk hozott!

Széll Kálmán dicsőítette magát akár egy félisten és most az ország annyi örömteljes hálazengedezése után elénk adja a számlát. Adjuk meg az árát ennek a nagy gyönyörűségnek.

Hát ez nem járja! A magyar nép már kezd kijózanodni a lakoma mámorából s lassanként fessegetni kezdi azt a kérdést, vajjon mit is kaptunk hát ettől a várvavárt új korszaktól?

A parlamenti viták csöndesebbek lettek. Az udvariasság ijesztő mértékben megnövekedett. A bizalom szerfölött megszaporodott. Hitünk pedig olyan rendíthetetlen, hogy csodaszamba mehet. De a valóságban semmi kézzel fogható eredménye nincs az új korszaknak. És hamarjában azt sem tudjuk, hogy lehet-e. Azon az egyen kívül, a mit az osztrák Mikulástól kaptunk Széll Kálmán és a magyar kvóta-bizottság jóvoltából.

Az összes vivmány tehát a — *kvóta-emelés*. Az a *kilenczmilliónyi tehertöbblet* a bemutatkozója az új korszaknak.

Reméljük azonban, hogy a függetlenségi párt tudni fogja kötelességét és tőle telhetőleg meg fogja védeni az országot ettől az új vivmánytól.

## A nép szenvedélye.

A statisztika kimutatta, hogy minél nagyobb a korcsmák száma valamely városban vagy vidéken, annál nagyobb a népek erkölcsi romlása s annál nagyobb a bűnesetek száma.

Már pedig Borsod-vármegyében is a szesz italok mérése igen el van terjedve; Miskolczon pedig csaknem minden második épületen ott leng a korcsmaczégér.

Különösen munkásosztályunk körében fogy a pálinka, ennek van a legnagyobb kelete. A munkás, ki veritékével keresi kenyerét, azt hiszi, hogy a szesz által erőt nyer munkájában. Tagadhatatlan, mikép a pálinka vérét gyorsabb keringésbe hozza s idegeit fölizgatva, munkakedvét fölesigázva, fárasztó foglalkozása közben egyideig gyorsabb tevékenységre képesíti; de csak mértékkel élvezve s akkor is csak rövid ideig, míg visszaható ereje nem kezdi meg működését: mert rövid időn tagjai lankadni és zsibbadni kezdenek s értelme, melyet a szesz a felhevített képzelet által élénkített, csakhamar homályba borul, esze eltompul s egész testében gyöngeséget érez. Hogy pedig elveszített erőit pótolja, újra csak a pálinka gonosz orvosságához nyul.

Igy megy az napról-napra; így válik az eleinte életszükségletnek tekintett mérge élvezete a munkás népnek átkos szenvedélyévé, a nélkül, hogy az által őt fenyegető sokféle bajnak tudatával bírna.

A szenvedélyt legyőzni nehéz feladat s annak nehézsége még nagyobb a műveletlen nép kebelében, mely saját magát, kötelességeit és érdekeit ismeri a legkevésbé. Szünetélye nő, keresete ép oly arányban fogy. Végül utolsó fillérét is pálinkáért adja ki. A szomjuság győtri s minden percét az a gondolat veszi igénybe, mi módon tehetne szert pénzre, italra. Csak alkalom kell még hozzá, hogy lopásra, sőt talán rablásra, gyilkolásra vetemedjék.

Büntető s megtorló bíróságaink évi ügyforgalma mutatja, mily csekély összeg adhat okot a pénzsomjnak véres kezekkel való kielégítésére. Általában: elismert tény, hogy a legtöbb bűnök oka a részegeskedésben keresendő. Az apa elvonja gyermekeinek ajkaitól a kenyeret, hogy kielégítse átkos szenvedélyét, a fiu apját rabolja meg miatta; a munkás munkaadója ellen fordul s

előáll a vagyonszűkösséget sürgetők s követelők serege, mely vissza nem riad többé semmiféle büntény, merénylet, gyújtogatás és vérontástól.

Ugyan mi tartaná vissza? A hit? Fajdalom: a hit rá nézve elveszett. Hisz a gyermek apjától, anyjától már bölcsőjében tanulja, már az anyatejjel szivja be a hitetlenség mérgeit, mely fásulttá teszi minden erkölcsiség iránt. Talán a törvény tartja vissza? Dehogynem! a börtön sem fogja megjavítani, ha nem a hit.

Igaz, hogy még hazánkban nem vert gyökeret sem a nihilizmus, sem oly nagy a szocializmus, de hogy meg van népünkben erre a hajlam, azt mindenki elismeri, ki ismeri népünk gondolkodását. Mig fokról-fokra süllyed, elpocsékolva anyagi javait s a bűnök megvesztegetik erkölcsét, a veszély mindinkább fenyegető lesz egész hazánkra nézve.

Magyarország mint politikai hatalom is gyöngül a nemzet alsó rétegének pálinkaokozta elkorcsosulása által. A spirítusz megtámadja a szervezetet s májbajokat okoz. A kised-csecsemőkorból rombolóan és gyengítőn hat a gyermek szervezetére már, s az a tej, melyet iszák anyja nyujt, betegséget okoz. A felserdült legény nép elbutul az ördögi „életitaltól” s testileg vézna és nyavalygós lesz, mert a közönséges betegségek is erősebben megviselik s a járványok a kicsapongó s inkább pálinkával, mint egészséges eledellel élő népet irtják a legborzasztóbb módon. Az ital élvezetének mértéktelensége juttatta ma már annyira különösen megyénk lakosságát is, hogy száz közül tíz legény válik katonának. Ha ez így folyik tovább, korán tönkre jutunk. De nem szabad tovább tűrni a nép süllyedését; zsebredugott kézzel nézni, mint rohan saját vesztébe, nem szabad tovább! Ha a pestisnek meggátolásra minden követ megmozgatunk, ennek a pestisnél is károsabb, pusztítóbb ördögi

italnak veszedelmes élvezetét mérsékelnünk annyival inkább kell, mert módokban áll.

Vonjuk el a néptől az italt, legalább a mennyire a mai szabad iparos időben lehetséges, hogy ne botolhassék be minden lépten-nyomon valamely ronda csárdába. Világosítsuk fel, tartsuk vissza de nemcsak a szószékről, hanem ott szólva szívéhez, hol szenvedélyének áldozni találjuk.

### Lakásmizériák Miskolczon.

Igy szólnak a háziurak, kik az emberek boldogabb fajához tartoznak:

— Szép és kényelmes házaink üresen állanak az év legnagyobb részében, s hiába kínáljuk, hiába hirdetjük oly nagy betűkkel, hogy szinte lekiabálnak a kapukról a járókelőkre, nem akad lakó. Pedig van 1, 2, 3, 4 világos szoba, mellette konyha, kamara, folyosó, külön bejárat urak részére, nincs és nem akad, a ki bejöjjön a lakásba. Az adó pedig a házakat terheli fő részben, pótdót mi nyögjük, utczatisztítást és sok más adó mi reánk szakad, fizetünk utczaburkolatért, s mindhiába. Kivesztek tán a lakók, vagy mindenki háziurra lett, nem tudjuk, csak azt, hogy a lakás üres, s hiába törjük a fejünket, az tele van gondokkal, s nem akad jó gondolat, hogy lakásainkat, hogyan adjuk ki? Szörnyűség és borzalom, de úgy van, hogy nemsokára lakók leszünk mi is, mert annak van a legjobb dolga, — kényeztetik, becézgetik, óvják álmát, s lesik a háziurak még a gondolataikat is. Lakót, lakót, ha gyermeke is van, sőt minél több, annál jobb, legalább azt hisszük, hogy minden lakás ki van adva a nagy zaj miatt, — nem válogatunk, építünk, szépítünk, tatarozgatunk, festetünk, csak lakót, mert elpusztulunk.

Az érintett elsőbrendű emberfaj, a lakók erre viszonzásként így replikálnak:

— A miskolczi lakásviszonyok kiállhatatlanok, mert a lakások drágák, szűkek, úgy,

hogy alig tud mozogni bennük az ember, kényelmetlenek és egészségtelenek. Sok ugyan az üres lakás, de kevés a jó s használható. Aztán a higienikus követelményeknek kevés felel meg, az ócska lakások nedvesek, a mai kor igényeinek nem felelnek meg, s mégis oly drágák, mint ezelőtt. Pedig sok új ház épült a lefolyt esztendő alatt, több lett a lakás, nagyobb a konkurencia s az árak ma is a régiek.

Új lakást keresünk hát, mert ha sebtiben építettek is, — jobb a tiszta új szoba, mint a piszkos régi. Aztán ránk róják a házbéradót a háziurak úgy, hogy mi fizetjük az egészet s rájuk nem jut semmi. Ez az adó megosztás elve — praksisban. A háziurak zsarnokok, mindenben korlátozzák a szegény lakót, az ő gyermekei verik el a mieinket, a lakó csak fejős tehén, a kit semmibe sem vesznek. Jó lakást keresünk hát, jó lakásokat kérünk, mert ha így megy, inkább házat veszünk mi is, s háziurak leszünk, építünk hajlékot magunknak, mint sokan teszik. Ám, ha olyan rosszul megy a háziurnak, cseréljünk; meglátjuk, ki jár rosszszabul?

Mérnökök, építőmesterek, kőművesek csak keservesen sohajtanak fel s számítanak.

— A lefolyt években alig volt keresetünk. Épült 40 ház, az is inkább bővítés és tatarozás. Nem épít senki, munka nélkül lézenünk s mert télen elmondhatjuk — pihenés után édes a nyugalom! Sok a ház, kevés a lakó.

A téglagyárosok egyszerűen rámutatnak a téglagyárakra:

— Miskolczon a megakadt építkezés miatt szünetelnek a gyárak. Raktáron van egy-egy gyárban 4—5 millió téglát, a mit felhalmoztuk a nyáron, a kedvező téglagyártási időben. Sokan a szélnek bocsátottuk a munkásokat, mert nem vette senki a téglát.

Mi, kik a viszonyokat ismerjük s rég figyelemmel kísérjük, azt látjuk, hogy Miskolczon igenis van lakásmizéria. De nem abban, hogy sok a lakás, hanem hogy sok a rossz lakás. A régi lakások pedig ezek

## TÁRCZA.

### Kétkedés.

*Őszi szellő suhan által a tájon,  
Suhanása bús nyomot hagy a fákon;  
Dús lombjaik fájón meg-megremegnek,  
Ha a földre holt levelek peregnek.*

*Lelkemen is egy bús érzés suhan át,  
Boldog lesz e, felleli-e nyugalmát?  
Vagy a sorsom: társtalanul bolygani,  
S mint a csillag: Égve földre hullani?*

Gyarmathy József.

### Első drámám.

Irta: Alkibiádes.

A „Lét s nem lét” című nagyhatású drámának a premiérjéről jöttünk naza, a mikor feleségem, ki egész uton csodálatos módon egy szót sem szólt, csak folyton a darab hősnőjét siratta, váratlanul e szavakkal fordult hozzám:

— Egyáltalában szeretném tudni, mért nem irsz te is ilyen drámákat?

Meghökkenem. A kérdés oly váratlanul jött, hogy egy hirtelen pofon nem okozott volna nagyobb meglepetést. Valóban. Gondolkozzunk csak rajta. Mért nem írok én drámákat? Felelet: nem tudok. Nem? De hát egyáltalában próbáltam-e már? Ugy-e nem. Tehát a deductió törvénye szerint nem is tudom, tudok-e?

Logikai levezetésemből nőm szava riasztott fel:

— Nos, mit bámulsz, mint a sült hal? Mi van azon? Tihamér tud, pedig nem is oly vén mamlasz, mint te.

— Ahá! megvan az ok; ő azért tud írni, mert nem vén mamlasz. De hát ki mondja azt, hogy én az vagyok. A feleségem. Az nem számít. Szokott ő máskor is ilyen nyájas megszólításokat használni.

— De édesem, csak nem kívánhatod, hogy most, tizenegy órakor üljek neki drámát írni?

— Miért ne? Reggel négy órára legalább egy fél felvonással kész lehetsz, minden este dolgozva öt-hat órát, két hét alatt remekül elkészülhetsz vele. Ha Kisfaludy Irénéjét négy nap alatt el tudta készíteni, mért ne tudnál te egy jobb színművet írni két hét alatt?

— Menyebéli szent Isten! Ez még emlékszik arra, a mit a felső leányiskolában tanult.

— De kérlek, hisz oda hosszú tanulmány kell, ismerni kell az emberek jellemét, meg kell keresni a három egységet — én is emlékszem még valamire a gymnásiumból, — s ha az nincs meg, bele se lehet fogni. Aztán kell vagy száz iv tiszta papír, mert ilyenkor sokat ront az ember, azután két üveg tinta, egy tucsat toll . . .

— Jó, ne mondd, hogy rossz vagyok. Holnap beszerzek mindent, azt a három micsodát pedig vedd meg te s holnap este neki fogsz. Értetted?

— De édesem . . .

— Semmi de, megmondtam s úgy lesz. Két hétig kibírod, hogy nem mégy a kaszinóba. Mit?! Még az az Andai Tihamér fogjon ki rajtad. Szégyelleném, ha nekem nálamnál okosabb unokaöcsém lenne. Holnap megkezdted s azzal punktum.

— Punktum! Micsoda punktummal aludtam én ez éjjel? Álomban me jelent mind a három egység, cselédkönyvvel a kezökben kínálkoztak a belépésre. Epen háromannyi fizetést kértek, mint nekem volt. A feleségem meg felfogadta őket, oly föltétellel,

közé tartoznak s így a lakók a mai igényeknek megfelelő új házakba költöznek, melyek 5—6 év alatt körülbelül 400 al szaporodtak. Természetes, hogy a bevándorlás kis mérve folytán ezek a régi lakások üresen maradnak, s így aligha csodálatos, hogy a házak 10 százalékban üres szobák vannak, melyek nem jövedelmeznek s adó alá nem esnek. Első pillanatra tehát a háziurak panaszja jogosultnak látszik, mert sok az üres lakás, de ennek fentebb jelzett érthető oka van. S az is előidézte a jelenlegi állapotokat, hogy még mindig drágák a lakások s a háziurak a házbér adót is ráróják a lakóra. Higiénikus tekintetben pedig még az új házak sem felelnek meg mind a követelményeknek. A mi véleményünk tehát ez.

*Szálltassanak le a jelenlegi drága lakbérek, méltányosan osztassék meg a teher lakó és háziur között.* Ne legyenek finyasak a háztulajdonosok, legyenek kissé elnézők a lakók iránt, a kik szintén emberek. Építtesenek jó, higiénikus, — kényelmes lakások a betegségek fészkei a régi házak fokozatosan romboltassanak le. A lakók pedig igényükhöz mért lakásokat vegyenek ki.

Ha ez megtörténik, Miskolcz 3000 háza közül nem áll 300 ban állandóan, sokszor évekig üresen egy-egy lakás, hanem meg lesz a háziur kellő jövedelme, s a mi fő, a lakónak jó lakása.

## UJDONSÁGOK.

### A miskolczi képtárlat.

Megértük tehát, hogy tiznap előtt városunk falai közé is bevonult a képzőművészet. — Miskolcz város lelkes és minden szép és nemes iránt fogékony szívi közönsége édes gyermekeként kebelére ölelte és töle telhetőleg ápolgatta, dédelgette Kézzelel fogható eredmények alapján mondjuk ki ezt a véleményt. A kiállítást rendező Nemzeti Szalon el van ragadtatva Miskolcz közönségétől és Hock János a legnagyobb bámulat és elismerés hangján szólott a miskolczi közönségről, annak pártfogó szeretetéről. De Miskolcz ki is tett magáért. Az eddigi vi

hogyan ha a nemzeti színház elfogadja darabomat, a tantiméjeimből fizeti ki őket.

Másnap egy kukkot sem szóltam, gondolva, majd csak elfeledkezik róla bajos nőm. Hanem délben a guta kezdett környékezni, daczára, hogy kedvencz ételeim voltak az asztalon, — hízelt a gonosz — mikor kijelentette, hogy mindent beszerzett, hanem azt a három egységet nem találta se könyv-, se papírkereskedésben, hanem valami Arisztotelesz nevű urhoz utasították.

Mit volt mit tennem, egyedüli reményem Tihámér öcsémbe volt, hátha akad neki valami régi szindarabja, vagy ha nem, segítsen rajtam. Utóljára annyit csak elvárhatok tőle, legalább a meg nem fizetett tizenöt forintokért, a minek névleges, de nem tényleges fizetése utján szobauraskodik nálam. Ő adta a jegyeket is a premierjére, ő rántott bele a csávába, huzzon is ki.

Egy órai keresés után megtaláltam a pikkolójánál. Elmondtam bajomat, ő eleinte csak bámult, majd nagyot nevetett.

— Csak ez a baj, bácsi. No majd kifogunk Teréz néni. Van nekem egy régi borzalmas tárgyú drámám, a mit még gymnázista koromban írtam, de nem tudtam befejezni. Majd előkeresem azt s bátyámnak nem lesz

déki tárlatok sehol sem sikerültek úgy, mint Miskolczon, akár az erkölcsi, akár az anyagi előnyöket és eredményeket tekintjük. Nagyszámu képvásárlások történtek. Örülünk, hogy az egész országban el fog terjedni városunk jó hira.

A tárlat csak a mai napon lesz még nyitva. Délután 4 órakor már bezárják. A ki tehát még nem tekintette meg, vagy meg akarja még tekinteni, vagy vásárolni akar, már csak a mai nap folyamán teheti meg.

Eddig a következő vásárlások történtek: 2. sz. „Szorult helyzet“, Kiss György gipsz szobra, 50 frt. Megvette: Kun Kálmán. — 18. szám. „Erdélyi falu részlet“, Edvi Illés Aladár olajfestménye, 150 frt. Megvette: özv. Sisáry Gyuláné. — 19. szám. „Falu vége“, Horti Béla festménye, 250 frt. Megvette az állam. — 42. szám. „Tájkép“, Glatz Oszkár festménye, 200 frt. Megvette az állam. — 61. szám. „Téli“, Kimnach László festménye, 200 frt. Megvette a borsod-miskolczi kultur és muzeum egyet. — 63. szám. „Holdvilágos éj“, Nyilassy Sándor festménye, 80 frt. Megvette a miskolczi kultur egyet. — 73. szám. „A csavargó“, Boruth Andor festménye, 150 frt. Megvette: a miskolczi kultur egyet. — 77. szám. „Tanulmányfej“, Baditz Ottó festménye, 200 frt. Megvette: a miskolczi kultur egyet. — 87. szám. „Ködös holdvilág“, Katona Nándor festménye, 150 frt. Megvette: gróf Andrássy Gyula. — 92. szám. „Viharos idő“, Katona Nándor festménye, 100 frt. Megvette: dr. Tarnay Gyula. — 103. szám. „Részlet Segesvárról“, Edvi Illés Aladár festménye, 80 frt. Megvette: br. Vay Elemér. — 108. szám. „Alkonyat“, Rubovits Márk festménye, 50 frt. Megvette: Tamásffy Béla. — 109. szám. „Országut“, Rubovits Márk festménye, 50 frt. Megvette: Tamásffy Béla. — 110. szám. „Közeli zivatar“, Rubovits Márk festménye, 100 frt. Megvette: Hámos Lilla. — 112. szám. „Őszi alkony“, ifj. Szikszay Ferencz festménye, 100 frt. Megvette: Dlanghy Guido. — 113. szám. „Téli táj“, ifj. Szikszay Ferencz festménye, 100 forint. Megvette Dlanghy Guidó. — 114. sz. „Bretagnei malom“, ifj. Szikszay Ferencz festménye, 200 frt. Megvette: Dlanghy Guidó. — 119. szám. „Falu részlet“, Major Jenő festménye, 50 frt. Megvette: az állam. — 120. sz. „Bírók kertje“, Major Jenő festménye 60 frt. Megvette az állam. — 131. szám. „Vig öregek“, Benes Pál festménye,

más dolga, mint minden nap pár lapot leírni, azáltal majd megismeri s betudja fejezni. Hogy nem fogadják el egy színházban sem, az bizonyos, hanem arról meg ki tehet?

— Nagyszerű! Kifizettem a feketémet, szórakozottságból az övét is s örömmel, mint a kinek rendben a szénája, mentem a hivatalomba.

Estefelé fölénym tudatában, drámairói hivatásomra emelkedve a lehető legdrámaibb képpel léptem nőm elé.

— Egy óra múlva itthon leszek. A szalón asztalán legyen minden. Ha előbb talál nek munkához fogni, a vacsorámat oda adják be. Az ihletség pillanata nem vár. Azután reggelig senki be ne merjen lépni. Ott is hálók, készítsenek be egy vaságyat.

Nőm elképedt. Imponáltam. Nyakamba borult s zokogni kezdett. Meg is csókol.

— Tibikém, drága Tibikém, meglesz minden. Csak tudtam én, hogy a mit te akarsz, ki is tudod vinni.

— De kérlek, nem illik valódi drámairóhoz csokolódnia. Az a színész dolga. Most megyek gondolkozni.

Egy óra múlva belső zsebemben volt öcsém kézírata s neki fogtam a munkához, mely állt a következőből. Pro primo: pom-

300 frt. Megvette: Kun Kálmán. — 149. szám. „Havas ut“, Pörge Gergely festménye, 30 frt. Megvette: az állam. — 162. szám. „A pletyka“, Egervári P. festménye, 100 forint. Megvette: dr. Singer Henrik. — 171. szám. „Viszontlátás“, Kemenczky Árpád olajfestménye, 450 frt. Megvette: Lánczy Leó. — 172. szám. „Vesztett boldogság“, Neogrády László festménye 500 frt. Megvette: Lánczy Leó. — 226. sz. „Palkó“, Br. Braunecker S. festménye, 50 frt. Megvette: Soltész Nagy Kálmán. — 224. szám. „Tájkép szarvasokkal“, Németh Bertalan festménye. Megvette: Bárony János. — 248. sz. „Alkony“, Hradil E. festménye 40 frt. Megvette: Berzeviczy Gyula. — 177. szám. „Czigányleány“, Bodor Irma festménye 60 frt. Megvette Miklós Ödön.

### Tájékoztató.

**November 26:** A miskolczi daláregylet fennállásának 25 éves jubileuma.

— **Erzsébet királyasszony** gyászos halálának évfordulója alkalmából városunkban minden felé gyászistentiszteletet tartottak. Az alsó-miskolczi róm. kath. plébániai templomban, s az érseki leánynevelő intézetben hétfőn reggel 8 órakor Erzsébet királyné lelkiüdvéért a róm. kath. iskolák növendékeinek részvétele mellett gyászistentiszteletet tartottak, melyeket iskolai gyászünnepek követtek a belvárosi iskolákban, hol Kaffka Ignác iskolaszéki elnök, a Gordon-külvárosi iskolákban, hol Siroky Imre tanító s az érseki leánynevelőben, hol Blazsejovszky Ferencz apátplébános tartottak emlékbeszédet. A Minoritáknál Bajay A. hittanár gyászmisét mondott, honnét az egész ifjuság gyászlobogóval a tanári kar kíséretében felvonult a tornaterembe, hol a tulajdonképeni ünnepély tartott. Polgár György igazgató megható emlékbeszédet mondott. Halupka Ferencz III. oszt. tanuló Pósa Lajos „A királyné álma“; Eberhardt Lajos IV. oszt. tanuló Sebestyén Károly „A nagy sirra“; Halasi Béla III. oszt. tanuló Varga Gyula „Erzsébet királyné rava talánál“ és Kozma Bertalan IV. oszt. tanuló Fludorovics Zsigmond „Erzsébet királyné halálára“ című alkalmi költeményét szavalta el. Az ünnepély kezdetén a műenkesek egy gyászdalt, a végén pedig Kölcsey „Hymnus“-át énekelték Szigethy János énektanár vezetése alatt.

pásan megvacsoráztam, — a legjobb falatok voltak tányéromon, mellette három trabukó, (hogy el ne aludjam a munkában), azután öt—hat old lt leirtam a kéziratból, az ágyban elolvastam az esti lapot, eloltottam a ámpát s aludtam pompásan reggelig. Nőm odavolt bámulatában, hogy az éjjeli munkában napról-napra jobban nézek ki.

Vagy két hétig tartott a gyöngyélet, a mikor elfogyott a kézirat. Egy este beléptem nőmhöz s megmondtam, ha hazajön Tihámér, rögtön küldje be. Egy kis poéta licentiát akarok tőle kölcsön kérni, mert befejezéséhez közeledik a darab.

Nőm csak elhült. Micsoda tudomány lakozik bennem. Hogy értem a drámairók nyelvét. De azért nem merte kérdezni mi az, hanem ott hallgatódzott az ajtónál, mikor öcsémmel vitatkoztunk.

A dráma hősnője Teréz nevű volt, kinek minden áron, mint minden hősnőnek, el kellett pusztulnia. Csak a kivégeztetésével nem tudtuk megegyezni.

— De már bátyám, csak legj:bb lesz, ha Teréz vízbe öli magát.

— Az nem modern. Hatásosabb a méreg... Tovább nem folytathatta, kinyit az ajtó s megjelent az igazi Teréz.

-- **Személyi hir.** *Hock* János orsz. képviselő, közbányai plébános és a Nemzeti Szalon alelnöke szombaton a tárlat bevételeinek leszámolása érdekében városunkban tartózkodott.

-- **Kinevezések.** *Binder* Ottó miskolci m. kir. sóhivatali ellenőr a zsolnai sóhivatalhoz sőtárnokká, *Urbán* Jakab ó-moldvai m. kir. mellékvám-, illetve sóhivatali mázsa-tiszt a miskolci m. kir. sóhivatalhoz ellenőrré neveztetett ki.

-- **Bucsuéstély.** *Temesváry* Alajos m. á. v. üzletvezetőségi főellenőr tiszteletére azon alkalomból, hogy a központba, az igazgatóságba helyeztetett át, a m. á. v. altiszti kör tegnapelőtt este saját helyiségeiben búcsu-estélyt rendezett. *Temesváry* Alajos volt az, a ki megalapította ezt a kört, a kinek nevéhez fűződik ezen körnek minden szereplése, térfoglalása és működése. A kör tagjai szép számmal gyülekeztek össze az ünnepélyes alkalomból és lelkes hangulatban várták a diszelnököt, a ki 7 óra után érkezett meg. Lelkes eljenzéssel fogadták a közkedvelt férfit, majd vele együtt helyet foglaltak a megterített asztaloknál. A vacsora előtt *Kröss* Elemér lelkes beszédet intézett az ünnepelt-hez, *Temesváry* Alajoshoz és a beszéd folyamán átnyújtották az altiszti kör remek szép ajándékát, egy ezüsből készült tintatartót, tollat és papírvágó kést. *Temesváry* szívből jövő szavakkal fejezte ki a legőszintébb köszönetét és a midőn hangsúlyozta, hogy továbbra is tartásuk meg őt emlékeztükben, egyszersmind utódjának a diszelnökségre a szintén jelenlevő *Richter* Mátyást ajánlotta, a ki szép beszéd keretében az ünnepeltre üritette poharát, *Temesváry* viszont *Richter* éltette. Ezután megkezdődött a toasztok végtelen sorozata. *Dévényi* Miklós, lapunk segéd-szerkesztője *Temesváryra*, *Kállay* János *Richter* Mátyás tiszteletbeli elnökre, *Temesváry* Alajos a helyi sajtóra és annak jelenvolt képviselőjére, *Dévényi* Miklósról és *Kállay* Jánosra üritette poharát. Majd megemlékezett a balogfalvi vonatösszeütközés alkalmával elhalt vonatvezetőkről és az általa kiegészített összeggel 35 frtot adott át *Güttl* Mátyás körelnöknek azzal, hogy a gyűjtést tovább folytassák és emeljenek siremléket azoknak, kiket hivatásuk közben ért utól a halál. A toasztok ezután újra megkezdődtek. *Dévényi* Miklós a m. á. v. altiszti körre, *Richter* Mátyás *Güttl* Mátyásra, *Kállay* János *Richter* Mátyásra, *Richter* Mátyás

— Mit?! Hogy a ménkü üssön meg beneteket. Mit akartok velem csinálni? Vízbe-ölni, felakasztani, megmérézni? Huj! hogy kaparom ki a szemeteket, így mertek rólam beszélni? Azért vettem én neked negyvenkét trabukót a tőpénzemből? Nesze! Piff!

— De kérlek, angyalom, ki bántott, hisz azt se tudom, mit akarsz!

— Még letagadod? Evvel a két fülemel ni, hallottam a nevedet. S te maflaszájú, neked meg csak úgy Teréz vagyok? Mi?

Tihamér elkaczagta magát, nekem pedig egy gondolat villant meg agyamban.

— Asszonyom! Ide nézzen! Itt van művem, melyen két keserves hetet dolgoztam. Hősnője véletlenül szinte Teréz nevű, kinek meg kellett volna hálnia, s azt akartuk ép eldönteni öcsémnel, mi módon volna leg-hatásosabb halála. Ha nem hiszi, itt van, olvassa el s ha elolvasta befejezheti vagy befűthet vele. Én többé drámát nem írhatok ezek után. Remélem belátja, miért.

Azóta én vagyok az ur a háznál. Nőm, ha csak a dráma szót hallja, sirógörccsöket kap. Tihamér öcsémnek meg, mert azt mondta, hogy ezentul csak drámát fog szivni, — felmondott.

*Kállay* Jánosra üritett poharat. Egyszersmind gyűjtést rögtönzött a balogfalvi elhaltak számára és a jelenlevők gyűjtéséből, melyet *Richter* Mátyás 10 frton kezdett, 18 frt 12 kr. gyűlt egybe. Az összes gyűjtés ezzel 53 frt 12 kr. *Temesváry* Alajos köszönetet mondott a gyűjtésért. *Kállay* János *Kröss* Elemérre, *Kassa* Sándorra, *Polgár* Sándorra és *Csanálossy* Lajosra, mint a kör buzgó tisztviselőire, *Temesváry* Alajos az egész tisztikarra és a távollevő altisztekre üritett poharat. *Kröss* Elemér jegyzőkönyvileg megállapítani kérte, — hogy mindenszentekkor koszorúzzák meg ezentul a balogfalvi halottak sírjait. Elfogadtatott. *Kállay* János *Zsolczay* Ferenczre, *Főnyi* András *Temesváryra*, mint a ki összetartást, barátságot teremtett az altisztek között, majd *Richter* Mátyásra, *Kállay* János a távol levő Spiegelhalter fűtőházi főnökre, *Dévényi* Miklós Boross és Balázs állomásfőnökökre, *Rácz* László *Temesváryra* és *Richterre*, *Temesváry* a vonatvezetőkre, *Salamon* Zoltán *Temesváryra*, *Darányi* János szintén *Temesváryra*, *Dévényi* Miklós a kör tagjaira, *Molnár* Jánosra, *Richterre*, *Berecz* nyug. fékező *Temesváryra*, *Dévényi* Miklós *Temesváryra*, majd a vasutasokra, *Demkó* János *Kröss* Elemérre, *Kállay* János *Stankovits* Miklósról, *Főnyi* András *Güttl* Mátyásra, *Demkó* János *Görgeyre* és *Stankovitsra*, *Kis* Mózes *Temesváryra* mondott felköszöntőt. Ezután *Richter* Mátyás beköszöntő beszédet mondott, utána még *Dévényi* és *Zsolczay* Ferencz mondtak beszédeket. A szünetek közben *Hunyadi* János énekelt. A lélekemelő szép ünnepély, mely újabb tanujelét adta a kör életrealóságának, a késő hajnali órákban ért véget. A kifogástalan felszolgálás *Klein* Ferencz gazdát és *Ehrenreich* Menyhértet dicséri.

— **Esküvő.** *Dudás* István helybeli fiatal iparos szombaton tartotta esküvőjét *Bucvány* Erzsike urhölgygyel, özv. *Bucvány* Lajosné leányával.

— **Halálozások.** *Szomjas* István földbirtokos, köz- és váltóüggyvéd. gesztelyi lakos f. hó 16-án életének 55-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése 18-án volt. — *Csomós* Sándor nyug. kir. járásbíró f. hó 16-án életének 70-ik évében Sajó-Szentpéteren elhunyt. Szombaton temették el.

— **Jótekonyság.** A miskolci izr. nőegylet december hó 3-án d. e. 11 órakor tartja szokásos ruhakiosztási ünnepélyét. Ugyanakkor lesz az egylet által fentartott felekezetenküli népkonyhának ünnepélyes megnyitása is.

— **A hó.** Az első hó! Libegő hópihét látva, poetikus fehér hangulattal telik meg a lelkem. Az első hó, a legérzékenyebb tisztaság az égből szállva hozzánk. Megcsendülnek a szívekben a hóról írott összes poémák, a míg keringnek, tánczolnak a levegőben ezek a fázékony fehér almavirágok. Hallom gúnygőgő szóval a gyermekkor hőüdvözlő versikéit!

Ni, hogy libeg a sok pihe. Ih-ha-hó! És hallom *Ada* *Negri* borongó sejtelmekkel teli *Nevicata*-ját. Itt a tél. A természet elalszik ilyenkor, és a zálogházak felébrednek. Mert minek szegény embernek a téli kabát télen? Hogy bezálogosítsa. Mert fa — az kell, hiába! — . . . Fehér hangulatokkal telik meg a lelkem . . .

— **Halálos baleset.** *Szokolay* Istvánt, a magyar általános közbányára részv. társaság sajtószentpéteri bányatelepén alkalmazott bányamunkást az ugynevezett „*Alfréd*” aknában munkája közben egy lezuhanó palaréteg maga alá temette. Mire észrevették a szerencsétlenséget társai és kimentették, már halott volt.

— **Rejtélyes halál.** *Róssa* Pál jómódú parasztembert a bábonyi pincesoron lévő pinceszéjében felakasztva találták meg. Arczán, fején, nyakán verekedés nyomai mutatkozván, jelentést tettek a rendőrségnél, mely vizsgálatot indított az irányban, nem-e ravaszul kiesztelt gyilkosság rejtőzik az öngyilkosság látszata alatt. A törv. bonczolás megerősítette ezt a hitet és most erélyesen folyik a nyomozás.

— **Agyonforrázott gyermek.** *Földes* János zsercei lakos 3 éves hasonnevű fiacskája miközben anyja magára hagyta a konyhában, a tüzhelyen levő forróvizet magára rántotta, melytől oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy néhány óra mulva meg is halt. A vizsgálat, minthogy gondolatlanláság esete látszik fenforogni, megindult.

— **Gyilkos sógor.** *Danila* Mihály t.-daróczi lakos anyósa miatt összeveszett sógorával *Flóre* *Ferencz*czel, a miért az veszekedésük, majd verekedésük közben anyósa pártjára állott és eközben egy fejszével elvágta *Flóre* nyakát. A magáról megfeledezett embert a csendőrség letartóztatta.

— **Örült a Sajóban.** A miskolci kórházba kísérték hozzátartozói Aszalórol egy elmebeteget. A Sajó hidjánál kiragadta magát kísérei kezéből s belemgrótt a Sajóba és nyomtalanul eltűnt. A mentők is kivonultak a hulla keresésére, de eddig még nem találták meg.

— **A vadházasságok korlátozása.** Az utóbbi időben, különösen a falun nagy mértékben szaporodnak a házasságon kívüli életviszonyok. Főként fiatal, katonasorozás alatt álló legények összeadják magukat a falubeli lányokkal és mikor a legényt elviszik katonának, két-három törvénytelen gyermeke marad otthon kenyérkereső nélkül. A szomorú esetek igen gyakoriak. A legények későn kerülnek haza a katonaságtól és megváltozván előttük a helyzet, legtöbbször nincs módjukban, hogy utólagos házasság által törvényesítsék gyermekeiket. A belügy-miniszter a napokban egy igen üdvös határozatot hozott, a melyben a gyámságról szóló törvény ama szakaszára támaszkodva, hogy a szülő és gyám tartozik a gondozása alatt levő kiskorú gyermek ersölcsös életének megóvásáról is gondoskodni, elrendelte hogy az atyának atyai hatalma felfüggesztessék és a gyám ettől a tisztétől elmozdittassék ha a kiskorú legény vagy leány valakivel vadházasságban él. Mert ez a viszony oly súlyos erkölcsi beszámítás alá esik, a mely viszony az atya vagy gyám súlyos kötelesség ségese folytán, a kiskorú legfontosabb erkölcsi és anyagi érdekeinek elhanyagolásával, annak veszélyeztetésével jöhet csak létre. Ezek a kiskorúak aztán új gyámot kapnak, a ki véget vet az erkölcsi és viszonyoknak.

— **Az elveszett postautalvány.** Egy szomszédos faluban történt, hogy a falu korcsmárosa a közelben lévő faluban a postán járván, a postamester neki egy öreg csizmadianak szóló postautalványt adott át kézbesítés végett. A korcsmáros küldetéséhez hiven az éppen az ablakon kinéző öregnek átadta az utalványt, de sietésben csak annyit jegyzett meg, hogy a Nyíregyházán dolgozó fia küldte neki. Az öreg persze az olvasás mesteriségét nem igen értette, arról pedig, hogy a kezében levő piros papír pénzküldeményt jelent, sejtelve se volt. Öreg feleségének is megmutatta, hogy mily cifra papírt küldött a Pali gyerek. Persze az anyó is csak annyit értett hozzá, mint az apó. Végre addig forgatták, nézegették a piros papírt, míg az éppen ott játszó kis unokának odaadták, hogy játsszék vele. A piros papír persze darabokban a szemétre került és már csaknem el is felejtették, hogy a Pali gyerek mégis csak megemlékezett róluk legalább egy darab piros papírral. Vagy két hét mulva a korcsmáros megint megfordul a postán, mely alkalommal a postamester emlékeztette őt az utalványról, azt kérdeven tőle, vajjon nem tudja-e, miért nem jön az öreg Palkó a pénzért? . . . A korcsmáros persze megígérte, hogy majd figyelmezteti az öregre, menne el már pénzért. »Micsoda pénzért?« — kérdezte az öreg. — »Hát azért, a miről a multkor utalványt hoztam. Menjen el vele, írja alá és a mester majd kiadja magának azt a pénzt, a mit Pali küldött.« — »No igen — mondá az öreg — hiszen az a kis jószág

már azt régen összetépte, hát mi lesz már most? — „Hát ez baj, — szolt a kocsmáros, — de csak menjen el a postára, majd csak csinál a postamester valamit.“ — „Megtörtöttem — felelé az öreg, — de se baj, én a tanító urnál éppen szakasztott olyan papirokat láttam, mint a melyet Mócsi szomszéd hozott; a tanító jó emberem, majd ráíratom a nevem és a postamester majd kiadja pénzem. Hisz' mindegy az szomszéd, akár az egyik piros papír, akár a másik.“

x **Tea, rum, cognac, likör, borovicska, szilvórium, legtisztább spiritus, továbbá likör és rumessencia** legfinomabb minőségben legolcsóbban kapható **Szabó Béla** gyógyáru- és illatszer üzletében Miskolczon. 2—10

x **Szalón és futó szőnyegek, Linoleum** viaszkos vásznak.

**Butorszövetek, gyapju- és csipkefüggönyök. Agy- és asztalterítők, flanel takarók, valódi erdélyi lópokrócok, selyem és gyapjupaplanok, lószőr matraczok.**

**Kész nő- és férfi fehérnemű kelengyék, rumburgi és szépeességű vásznak és legfinomabb asztalneműek legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árakban kaphatók** **Rosenberg Gyula** új vászon- és szőnyegáruházában a Színház épületben. 12—20

## INNEN-ONNAN.

x **Helyettesek városa.** Magyarországon nincs párja Makó városának: ahol a jegyzői karon, tanácsosok testületén és gyepmesteri álláson kívül részben elcsapatások, részben felfüggesztések, no meg részben „becsukások“ következtében minden hivatal helyettesek látnak el. Nevezetesen: helyettes polgármester, helyettes árvapénztárnok, helyettes árvapénztári ellenőr, helyettes számtiszt, helyettes főkapitány, helyettes alkapitány, helyettes kapitányi fogalmazó, helyettes kapitányi ígató, helyettes árvaszéki első ülnök, helyettes árvaszéki második ülnök, helyettes ügyész, helyettes közigazgatási írnok, helyettes főmérnök.

x **Az élet statisztikái.** Érdekes adatokat köszönhetünk egy francia statisztikusnak. Az illetők szerint egy normális szervezetű ember, ha ötven évet élt, ezalatt 6000 napot átaludt, 6500 napot dolgozott, 4000 napot mulatott, 1300 napnyit evett, 800 napig sétált és 500 napig volt beteg. — Ezalatt következő táplálékmenyiséget fogyasztott el; 79.000 font kenyert, 16.000 font húst, 4000 font főzeléket, tojást, halat és körülbelül 20.090 liter italt és pedig bort, sört, kávé, vizet együttvéve. Megtudjuk még, hogy egy év alatt az ember átlag 11 millió szót ejt ki és 1200 kézzelmozgást vált, mely egy nyolcvantonnás mozdony erőfelfejtésnek felel meg. Szempilláit 34 milliószor emeli fel, a mi 25 kilo felemeléshez szükséges erőmunkának felel meg. Ugyanaz a megvizsgálási módszer egy hetven évet élt embernél következőket konstatált: 24 évig aludt, 12 évig mulatott, 6 évig táplálkozott, 5 évig sétált s három évig öltözködött.

x **Alvajárók.** Egy angol folyóirat több esetet sorol föl, a melyekben alvajárók dolgairól beszél. Így egy prédikátorról mondják, hogy északánként föl szokott kelni, odaáll a szoba közepére és lendületes beszédet tart, a mit élénk taglejtésekkel kísér. Ha bevégez, visszabukik ágyába és alszik reggelig, a mikor sejtelmé sincs arról, hogy álmában mit cselekedett. — Egy másik különösen érdekes eset egy öreg északangliai földbirokosnak története. Ez legmélyebb álmában neki indul éjél, fölöltözködött, kiment az istállóba, megnyergelte lovát és csak hosszas lovaglás után tért haza. Ilyenkor látszott rajta, milyen vadul száguldhatott a paripával, mert agyoncsigázva, tajtékozva jött vele rendszerint vissza. Az öreg ur erre levetkőzött, lefeküdt. Mikor fölébred reggel, csak fáradságról panaszkodott. Hozzá tartozói az orvos tanácsára nem költötték fel, miközben czihelődött, de más uton próbálták megakadályozni öntudatlan cselekedetében. Egy izben eldugták a nyer-

get — az öreg ellovagolt nyereg nélkül, de nemis jött többé vissza, úgy találták meg másnap hajnalban az erdőszélen holtan. — Egy másik alvajáró, a ki orgonistája volt a templomnak, éjszakánként fölnyitotta a templomot, fölment a kórusra és orgonált, fölváltva pedig a fújátót is megtöltötte. Ilyen éjszaki orgonálásaikor kívülről játszotta a legnehezebb kompozíciókat, de az rendkívül megerőltetésbe került mert másnap alig tudott lában állni.

x **Hány katona van a világon.** Az egész föld kerekén 5 millió 250 ezer tényleg szolgáló katona van. Világháboru estén 44 millió 250 ezer ember jutna fegyver alá a póttartalékosokkal és népfölkelőkkel együtt. Ha ezek ki akarnak irtani a többi embert, mindegyikükre 32 jutna, aztán egymást öldöshetnék. Ha valaki szemlét akarna tartani e nagy hadseregen s az egy vonalba volna felállítva és gyorsvonaton menne elelőtük, 1 percz alatt.

x **A néger fehéren születik.** Eddig azt hittük, mi laikusok, hogy a néger feketén születik. Most, ha a The Lancet című orvosi lapnak hinni lehet, megváltozik véleményünk. »Az igazi néger — mondja a Lancet — a mikor a világra jönnek, nem nem feketék, hanem rózsaszínűek, mint a fiatal patkányok és csak a harmadik, vagy negyedik hónapban feketednek meg.« Hozzáteszi még, hogy színüket az éghajlat adja meg és csokoládé-színű barnaságukat nem szüleiktől öröklék. — Tekintve, hogy erre felé ritkán lát négert születni az ember, vegyük tudomásul a Lancet kijelentését.

x **A világ legtágasabb háza.** A török szultán most fejezte be Mekkkában annak a háznak az építését, melyet most a világ legtágasabb s legnagyobb házána lehet mondani. A zarándokok befogadására szolgál s 6000 embernek nyújthat nyug- és menhelyet. Utána következik nagyságban a Bécs városnak egyik külvárosában fekvő 12 lakó ház, melynek nem kevesebb mint 21 lakója van. S ebben az osztrákok székesfővárosa megelőzte még London városát is, mert az ottani három legnagyobb ház, a Rottonházak száma csak 800,677, illetve a harmadiké csak 500 ra rug.

x **Feltámadt kutya.** A tetszhalál esetek az embereknél eléggé gyakoriak s akárhány ember él örökös rettegésben, azon gondolat által gyötörve, hogy nem-e fogják őt élve eltemetni. Az állatok között a tetszhalál esetek a legritkább kivételek közé tartoznak, tán azért is, mivel az állatokat nem igen vizsgálják meg, vajjon teljesen elmúlt belőlük az élet vagy sem, hanem egyszerűen vagy elásák vagy vízbe dobják. Párisban történt a napokban, hogy a place de la Bourse egyik kávéházában a tulajdonos kis 6 hónapos kutyája megdöglött. A kávéház egy rongyszedőt bizott meg, hogy a kis kutyát elvigye. A rongyszedő lakására vitte a kutyát azon szándékkal, hogy az est beáltával majd a Szajnába dobja. Néhány óra múlva a rongyszedő felesége észrevette, hogy a kis állat lábai alig észrevehetőleg megremegtek. A rongyszedő egy közeli állatorvost hívott ki és konstatálta, hogy a kutya tetszhalott. Másnap a kis kutya, mely Yvette névre hallgat, teljesen magához tért és a rongyszedő visszavitte gazdájának, a hol az most elég vigan ugrál, a kávéházhoz pedig tömérdek vendég jár, megbámulni a feltámadt kutyacska.

## Színházi levél.

Kelt levelem az zsinor padlason mivel az kórta öltözdében nagy a zene-bona, mivel hogy az Nagylaki urat megakarják verni mivel hogy azt hiszik, ő írja az én leveleimet, pedig ő nem is ér rá ilyesmire mivel hogy örökké anix kártyákat ír, a miért az direktor ur haragszik is, mert aszondják, hogy az egész akontóját arra köti, de meg a mit én írok azt nem írhatja Nagylaki ur, mivel hogy az magos vóna nékie.

De hát az tek. szerkesztő ur kért, hogy írjak valamit, hát bizony nem igen van mit írni, mivel most nagy az csendesség, mert hát mindenki attól fél, hogy ki írom az újságba. Csak éppen az Csongori nagycsága nem fél, mivel hogy ő azt mondja, hogy adig jó mig írjak rulla, de hát ő rulla van is mit írni, mivel ő primadonna, és van neki egy nagy kutyája a Kasztor, a mit nekem kell mindig sétálni vinni, mivel az nagy ur, és az Csongori nagycsága nagyon szereti mert hát aszondják, hogy az kasztor kutya arrul is jó, hogy ha az primadonna nacsága az utcán megy, hát már előre mindenki tuga, hogy itt jön a szép szőke primadona. De meg is nézik ám ügön ütöt, de most sok az tanulni valója mivel az Görögrabszolgába ő játsza a fő szerepet. Aszondja az multkor, hogy nem csak az Ledofczki nacsága a művésznő, ha még olyan szépen játsza is az Szulamitot, hanem hát ő is, mer majd meg mutatja most ő, lesz neki is olyan ruhája a melyet még nem láttak miskolczon.

És mivel az Rátonyi nacsága elment az szerkesztő urhoz megtiltani, hogy azt írjak még egyszer hogy ő szerelmes volna az Molnár urba, meg aztán én rám is rám kiabált, hát in nem is írom, csak aszondom, hogy azért nem szereti ő nacsága esztet, mer aszondja, hogy akkor az tekintetes hírlapíró urak nem fogják ütöt szeretni, és rossz kritikát fognak írni, pedig ő jövőre primadona lesz, és azért is kell szeretni a hírlapíró urakat.

Hanem az Ukstet nacsága is elvan keseredve, hogy ő mikor játszotta a Szulamitot, hát nem volt teli az színház aszondja hogy ez csak a rut. „nemzeti gyűlölet“ teszi, meg aztán, hogy Ledofczki nacsága intrikál ellene, pedig nem is igaz. Hiszen, a Ledofczki nacsága mindenkit szeret, még az Almási urat is, pedig az nős ember.

De most már sietni kell, mert az Ferenczi ur kiabál hogy vigyem a kabátját valahova, mivel, hogy neki pénz kell (azt hiszem virágra.)

Maradtam a szerkesztő ur alázatos szolgálja

Joseph.

szereposztó és akontóhordó.

## Színház, Művészet.

\*. A miskolci színház bérletéről már megírtuk, hogy azt Csóka Sándor nyerte el a következő jövő évi saisonra is. Semmi szavunk sem lehet ez ellen, hisz Csókat törekvő direktornak tartjuk, a ki minden lehetőt elkövet a közönség érdekében. Valami nyári szinkorról és a színészet állandóságáról is volt szó. Az utóbbit feltétlenül helyeseljük magának a színészetnek érdekében, az előbbit azonban kissé furcsának találjuk, mert folytonosan beszélgetnek új színházról s így egy nyári szinkör építésével jó lenne várni vagy legalább is összhangzásba hozni amavval. Ez a két dolog azonban sokkal mélyrehatóbb, semhogy azzal rövidesen végezni lehetne. Nem is azért szólalunk fel most. Tudomásunkra jutott ugyanis, hogy a színház jövő évi bérletét csak azon különös feltétel kikötésével kapta meg Csóka a színházi részvénytársaság részéről, ha katonazenekart fog alkalmazni. Ez az, a mi ellen felszólalunk. Mi magunk is folytonosan hangoztatjuk, hogy a mostani színházi zenekar nem áll azon a niveau, a melyen állnia kellene, hogy infámisan rossz. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a hibán csak

katonai zenekarral lehet segíteni. Tessék a zenekart kibővíteni, más karmestert szegedtetni, a ki erősebb, önállóbb tehetség a mostaninál, egyáltalán minden tekintetben reformálni s majd meglátják, hogy jó lesz a zenekar. Ezzel pedig azon előnyöket nyerjük, hogy mi, a közönség rendelkezik, ha indirekt uton is a zenekarral, hogy a zenekar bármikor s bármennyit próbálhat a színészekkel, hogy mindig a színház rendelkezésére áll, hogy a hazafias darabok előadása alkalmával is közreműködhetik. Mindezt nélkülözük a katonai zenekarnál. Egyes egyedül csak az az előnye, hogy jól szervezett, erős zenekar; de hát ezt elérhetjük a privát színházi zenekarnál is némi reformok mellett.

Katonazenekar mellett ki vagyunk téve azon eshetőségnek, hogy pl. katonai ünnepélyek előestéjén szokásos zenés takarodót tart s ekkor nem játszhatik a színházban, hogy valamely magasabb katonai előjáró tiszteletere rendezett társasvacsorán a katonazenekar *okvetlenül* foglalkoztatva van és ekkor megint nem játszhatik a színházban, hogy hazafias darabok előadásánál a katonai reglama egyenesen megtiltja a katonazenekar közreműködését. Jó lesz számolni ezekkel az eshetőségekkel és még ideje korán megváltoztatni, illetve megsemmisíteni ezt a megszorító intézkedést. Nem tartjuk megengedhetőnek, hogy a színházi előadások a katonai reglamától függjenek, hogy a zenekar felett más valaki és valami, nem pedig a közönség rendelkezessék.

**\*\* Vigécsek. (péntek, nov. 17.)** Nagy közönség nézte végig ezt a csak részleteiben jó előadást. Igaz, hogy féláras előadás volt, a mikor nem az előadás, hanem a telt ház számít az igazgatóság előtt. A hiba pedig a szereposztásban volt. *Almásyt, Baght* nem lett volna szabad Czako és illetve Kónyai szerepébe felléptetni. Ennyivel igazán tartozott az igazgatóság az ő komoly, drámai-színészi „reputáció“-juknak. *Göndör, Eöry* igen használható tagok, miért nem osztották rájuk azokat a szerepeket. A pinceszé, és a rendőr szerepét bármely statisztika is eljátszhatta volna. A előadás legjobb szereplői *Ferenczy Károly* és *Tharaszovits Margit* voltak. *Ferenczy* mint Albelesz mindvégig a legderültebb hangulatban tartotta a közönséget s kopléjaiból teljesen ki is fogyott. Maszkirozása szerfelett ügyes, játéka minden tekintetben kifogástalan volt. Méltó partnere volt *Tharaszovits (Melanie)*, a kinek minden mozdulatára felhangzott a kacagás. Tapsokban mindketten bővelkedtek. *Csongory Mariska* jól csak játszott, de énekelni, no erről ne is beszéljünk. Játék tekintetében ugyan így teszünk a *Markovits Margitot* helyettesítő *Abonyi Arankával* szemben is. Még mindig nem értjük a kis naivát! *Almásyné csinos Gizike* volt s játszani is jól játszott. Meglepő szépen „festett“ *Huckstett Irén* a jammó énkésű szerepében. Ki is tapsolták vagy ötször. *Bresnay, Györe, Molnár, Latabár* és *Vihary* jók voltak. Pásztori szerepe nem való *Tomcsányinak*. Végre is a miskolci színház nem kísérelti állomás!

**\*\* Szulamith. (szombat, nov. 18.)** Határozottan szerencsése van a direktciónak ezzel darabban. Hetedszer adták és megint zsufolt ház nézte végig, és ez magyarázatot is talál mind a darabban, illetve annak remek szép zenéjében, mind a jó előadásban. A közönségnek igen tetszett ez alkalommal is és az egyes szereplőket zajosan meg is tapsolta. Ha így tart — és ezt mindenféle szempontból kívánjuk is — nemsokára jubilálunk is.

**\*\* A piros bugyeláris. (vasárnap nov. 19.)** A vasárnap daczára sem telt meg teljesen a nézőtér. A földszint félig üres volt. Igaz, hogy alig van valaki, aki ezt a darabot nem ismerné, de hát ez mégsem ad teljesen felvilágosító magyarázatot. Hisz vasárnap volt! A két fő szerepet az *Almásy család*, azaz hogy *Almásy Andre* és neje *Ragányi Iza* játszotta. *Ragányi* igen szemre való

Zsófi volt, nagyon szépen játszott, úgy hogy az ember okvetlenül azt a kérdést veti fel, miért nem engednek ennek a tehetséges színésznőnek megfelelő tért mindenkor. Ének-számai is jók voltak, csak néha tetszett hangja érdesnek, a mi szerintünk a nem eléggé alkalmazott hangfogásból származott. A tapsok minden jelenete után felhangzottak. *Almásyról* már annyiszor megmondtuk a véleményünket, hogy csak ismétlésekbe esnénk, ha megint dicsérni akarnók. Routinrozott, ügyes színész, a ki a neki való szerepekben mindig szépet, jót nyújt. Csillag Pált *Bethleni László* játszotta és pedig igen szépen, hatásosan. Ugy ezért, mint sikerült énekéért több ízben megtapsolta a közönség. *Ferenczy Károly Kósza Gyurkája* szintén jó volt, de hát közönségünk nem is vár tőle rosszat és *Ferenczy* nem is változtatja meg ezt a jó véleményt. Ki kell emelnünk *Bresnay Géza* huszárkaplárját, a ki bámulatosat produkált ebből a szerepből. Zajos ovácziókban is volt része. Elismeréssel emlékeztünk még meg *Győréről, Molnárról, Latabárról* és *Tharaszovitsról*. A zenekar more patrió gyenge volt.

**\*\* Mukányi. (hétfő, nov. 20.)** „Éljen a sugó!“ Ezt kiáltotta egy stentori hang a karzatról „Mukányi“ 4-ik felvonásának befejezése után. Hát mi is szívből kívánjuk neki, hogy éljen az emberi kor legvégső határáig, de a sugásából nem kérünk többet. Nem tudjuk, hogy ki sugott, de hogy nem a rendes sugó, az bizonyos. Infámisan sugott, oly hangosan s a mellett helytelenül, hogy nemcsak a közönséget zavarta, de zavarta volna a szereplőket még akkor is, ha tudták volna szerepeiket. És ha hozzávesszük, hogy bizony nem tudták (talán a hirtelen szerepcserélések miatt), elképzelhető az a vonatottság s bizonytalanság, mely az előadást mindvégig jellemezte. Pedig Csiky e mulattató vigjátékának főkelléke, hogy gördülékeny, összevágó legyen, különben kárba vész az egyesek minden igyekezete. Az előadást zsufolt ház nézte végig. Mi magunk részéről csak dicsérni tudjuk a direktziót, hogy e Csiky darabot adatta félhelyárral, kérünk is ilyeneket minél többet, — természetesen azonban nem ilyen előadásban — mert véleményünk szerint ezek sokkal inkább megfelelnek a népelőadások intenczióinak, mint a *Vigécsek és Blítzeis Kóvik.* (F.)

## Egyletek és mulatságok.

### A dalár-egylet jubileuma.

A miskolci dalár-egylet vasárnap tartja 25 éves jubileumát.

A jubiláris ünnepély diszközgyűléssel kezdődik a Korona-szálloda nagytermében délelőtt fél 11 órakor. Utána nagy hangverseny lesz, a miskolci és a vasgyári dalár-egyletek, összesen 5 dalár-egylet, továbbá *Lányi Ernő, Békey Józsa* zeneművészek, *Szilágyi Erzsike* és *Szabó Piroska* urhölgyek stb. közreműködésével a Korona-szálloda nagytermében este 7 órakor.

#### I. A diszközgyűlés sorozata.

1. Soltész Nagy Kálmán kir. tanácsos, polgármester, az egylet elnöke megnyitja a gyűlést.
2. a) „Jelige“, Papp Dezsőtől, éneklő a jubiláló dalár-egylet.
- b) „Dalárinduló“, Erkel Ferencztől, éneklő a jubiláló dalár-egylet.
3. „Ünnepi beszéd“, tartja Porcs János tanár, a dalár-egylet legrégebb választmányi tagja.
4. „Ne hagyjátok a házat el“, Zimaytól, éneklő a miskolci polgári dalos-egylet.
5. „A jubiláló dalár-egylet 25 éves történetét“ írta és felolvassa Pásztor Zoltán titkár.
6. „Dalünnepe“, Thern Károlytól, éneklő a miskolci vasuti dalkör.
7. Petró József alelnök beszéde.
8. „Hymnusz“, éneklők az összes dalár-egyletek.

Kezdeté fél 11 órakor.

A diszközgyűlésen a hölgyek számára úgy lenn a teremben, mint fenn a karzaton külön helyek lesznek fentartva, de erre jegyek nem adatnak ki.

#### II. A hangverseny műsora:

##### Első szakasz.

1. „Fohász“, Huber Károlytól, előadják a 3 miskolci és a 2 vasgyári dalegylet, vezényli Lányi Ernő ur.
2. a) „Nocturne“, Chopin—Sarasate, hegedűn előadja Békey Józsa urhölgy, zongorán kíséri Lányi Ernő ur.
- b) „Tarantella“, Wieniavszky, hegedűn előadja Békey Józsa urhölgy, zongorán kíséri Lányi Ernő ur.
3. „Mit daltok“ . . . Thern Károlytól, éneklő a miskolci polgári dalos egylet, vezényli Tóth Ferencz ur.
4. „Szeretlek“ . . . Engesztől, éneklő a miskolci vasuti dalkör, vezényli Ruttkay Menyhért ur.
5. „Titkon nyílik“ . . . vegyes kar. Lányi Ernőtől, szerző vezetése alatt előadják: Szilágyi Erzsébet, Szabó Piroska urhölgyek, Pogány Bertalan és Beregszászy Károly urak.
6. „Három dal“, férfi kar, a miskolci dalár-egylet jubiláris ünnepélyére szövegét írta Miskolczy Pál, zenéjét: Lányi Ernő, éneklő a jubiláló dalegylet, vezényli Miskolczy Pál ur.

##### Második szakasz.

7. a) Románz, Lányi Ernőtől, Lányi Ernő ur zongora kísérete mellett előadja: Békey Józsa urhölgy.
  - b) „Magyar ábránd“, Huber Károlytól, Lányi Ernő ur zongora kísérete mellett előadja Békey Józsa urhölgy.
  8. „Miól apám nagy busan szolt“ . . . Lányi Ernőtől, éneklő a diósgyőr-vasgyári alkalmazottak dalköre, vezényli Tóth Ferencz ur.
  9. „Népdalok“, éneklő a diósgyőr-vasgyári „Jó szerencse“ dalkör, vezényli Szebenyi József ur.
  10. „Hajós dal.“ A miskolci dalár-egylet által 25 év előtt, alakulása után legelőször betanult kar. Éneklő a jubiláló dalegylet, vezényli Miskolczy Pál ur.
  11. „Megsebbzett hátlesség“, Lányi Ernőtől, előadják a 3 miskolci és a 2 vasgyári dalegylet, vezényli a szerző.
- A dalár-egylet jubileumára a debreczeni dalár-egylet 14 taggal, az egri dalárda 6 taggal képviselteti magát.

< A kereskedők és kereskedő ifjak egyletének házi estélye. Fényesen sikerült mulatságot rendezett szombaton, november hó 18-án a Seper-szálloda nagy termében a miskolci kereskedők és kereskedő ifjak egylete. Szerényen csak „házi estély“-nek volt tervezve s nevezve, de sikerültségét tekintve beillett e valóban kedélyes mulatság nagyobb szabásu hangversenynek avagy táncszivigalomnak. A rendkívül érdekesen összeállított műsor a következő volt:

1. „Prológ a prológról“ írta és felolvassa dr. Kovács József ur. — 2. „Erdei dal“ előadják Zitterbarth Alajos és Klein Mór urak hegedűn, Kovács Herman ur fuvalán, Láng Ottó ur gordonkán. — 3. „Dalok“ éneklő Róth Róza urhölgy. — 4. „Szállító levél“ magánjelenet, előadja Feldman Miksa ur. — 5. „Rege“ előadják Zitterbarth Alajos, Klein Mór, Kovács Herman és Láng Ottó urak. — 6. „A föld és néperől“ előadva Ferenczy Károly ur, a miskolci színház tagja által.

Ezen műsor mindeu egyes számát élénk figyelemmel kísérte a közönség és tetszésének több ízben zajos tapsokkal adott kifejezést. Ezen tetszés nyilvánítást a közreműködők meg is érdemelték. Így dr. Kovács József szellemes s ötletekben gazdag verses felolvasása nagy tetszést aratott. Élvezettel hallgatta a műértő közönség Zitterbarth Alajos, Klein Mór, Kovács Herman és Láng Ottó urak pompás össznanggal s színezéssel.

előadott quartettjét. *Róth* Róza kisasszony-nak a szünni nem akaró tapsok folytán meg is kellett ismételnie énekszámait Különösen nagy hatást ért el Szulamith „Minden bánat talál enyhet“ kezdetű áriájának eléneklésével. A figyelmes rendezőségtől szép csokrot is kapott. Nagyon jól mulattatott Feldman Miksa ur magánjelenete. A jó hangulat tetőpontját *Ferenczy* Károly komikusnak felolvasása, szavalata, tréfái és mókái idézték elő. A közönség alig akart betelni és tetszésének zajos tapsokban és éljenekben adott kifejezést. Ezután Radics zenéje mellett virradtig tartó tánc következett. A felette sikerült estély a vigalmi bizottságnak és annak ügybuzgó elnökének, *Baruch* Gyula urnak az érdeme.

< **Estély.** A miskolci izr. népiskola tanító testülete saját segélyalapja javára f. é. november hó 27-én (hétfőn) a „Miskolci Terménycsarnok“ nagytermében (Lloyd szálloda) Chanuka férfiestélyt rendez. Kezdeteste 8 órakor. — Belépti-díj: 1 korona. — A jótékony célra való tekintetből felülfizetések köszönettel fogadtatnak. — Az estély műsora. 1. Mismor Sir Chanukas. Énekli: Wolfgang S. főkantor ur a templomi énekkarral. — 2. Ünnepi elmélkedés. Tartja: Ft. dr. Spira Salamon ur. — 3. Bérczről visszanez a vándor. Énekli: Wolfgang S. főkantor ur, Weisz Lipót tanító ur és az énekkar. — 4. Monolog. Előadja: Dr. Kovács József ur (Jassicus.) — 5. Duett. Éneklők: Katz Lipót és Lieber Dávid urak. — 6. Kezesség. Schillertől ford. Varga Gyula. Szavalja: Schlesinger Ármán ur. — 7. Balatoni nóták. Énekli: Wolfgang S. főkantor ur, Weisz Lipót ur és a templomi énekkar. — 8. Halleluja. Halévitől. Énekli: az énekkar. **Jótékonycélu táncmulatság.** A miskolci izr. ipartársulat jövő évi január hó 21-én jótékonycélu táncvigalmat rendez a Seper-szálloda nagytermében.

## Közgazdaság.

+ **A gömői fazekas ipar.** A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara fölterjesztésére a kereskedelemügyi miniszter a gömörmezei fazekasipar emelése érdekében Rimaszombaton agyagipari gyakorlóműhelyt állít fel. A gyakorlóműhely költségeire a kamara ülésében egyelőre évi 400 koronát szavazott meg. Elhatározta a gyűlés azt is, hogy az ipari szövetkezetek érdekében most már széleskörű tevékenységet kezdenek.

+ **Adóelengedés „lisztharmat“ szőlőbetegség esetén.** Az elemi csapások által okozott termésátlékok eseteiben adóelengedésnek van helye. A lisztharmat nevű gomba ebben az évben az ország sok vidékén jelentékeny kárt okozott a szőlőkben; mint-hogy azonban ezt a szőlőbetegség az említett törvényben felsorolt azon elemi káresetek közt, a melyek adóelengedésre igényt nyújtanak, nincsen felemlítve, kétség merült fel, vajjon a lisztharmat által okozott károk esetében kaphatnak-e a szőlősgazdák adóelengedést. A pénzügyminiszter a földművelésügyi miniszter felkérésére ez ügyben kiadott körrendeletével kijelentette, hogy a lisztharmat szőlőbetegség által okozott kár oly elemi csapásnak tekintendő, melynek alapján adóelengedésnek van helye.

+ **Borsodvármegye állategészségügye:** *Sertésorbáncz: egri j.* A.-Ábrány 19 u., Novaj 4 u., Tard 5 u., Vatta 3 t. *miskolci j.* Szirma-Bessenyő 6 u. *Sertésvész: egri j.* Mező-Keresztes 1 u., Szomolya 10 u. *mező-csáthi j.* Heő-Keresztur 1 u., Poga 1 p., S.-Órös 1 u., S.-Szögéd 6 u., Tisza-Keszi 1 t., *miskolci j.* Heő-Csaba 1 t., Kis Győr 14 u., *óedi j.* Csépany 27 u., Nádasd 7 u., Sajó Németi 5 u., S. Várkony 1 u., Sata 9 u., *Szendrói j.* Abód 10 u., Dövény 8 u., Finke 2 u., *Szentpéteri j.* Apád-falva 34 u., Bánfalva 2 u., Felső-Barczika 1 u., Monosbél 8 u., Szent-Márton 2 u., Vadna 1 u., Varbó 7 u. Összesen 24 község, 159 udvar.

## Szerkesztői üzenetek.

— A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és köziratokat vissza nem ad. —

**Hajnallott az égen.** Az eszme szép; hangulat is van a versben, de a kidolgozásban van a hiba és ezért nem közölhető. A prózája már hibátlan.

**Alkibiades.** A rem. VI-ik részét megkaptuk a levéllel együtt. Az előbbi tárcza most jön. — Nem értjük, mit tart ön furának abban az üzenetben az ígéret utólagos beváltását illetően? Ez meg is lesz! A levelek portódiját bélyegekből beküldése által viselni fogjuk. Aminthogy pedig havonta alig lehet az több 5-6 levélnél, azt hisszük, ezt a csekélyke összeget ráérünk utólag is kiegyenlíteni. „Már virrad!“

**Két dal.** Az „Ejnye szentem“ nagyon gyenge minden tekintetben, a „Dal“ című már jobb, de mégsem annyira, hogy közölhetnők.

**Egy radikális.** Nagyon szívesen közölnék, de nem tehetjük. Mindenki tendenciát látna benne, miután nagyon is távol vagyunk az események színhelyétől. Valami tárcza keretében dolgozzék föl városi intim dolgokat; az érdekes és hálás téma. — M. a napokban igen elvult foglalva, január végén. Lehet hogy hamarabb is! Üdvözlöt.

**Tövis** Olyanba mi nem megyünk bele. Mi csak tréfálunk, de nem sértünk. Tessék másutt megpróbálkozni.

## Értesítés.

Értesítjük az adózó közönséget, hogy a városi pénztári hivatal a mai naptól a *Város-háztér 8. szám* alatt lévő épület földszinti helyiségeibe helyeztetett át s az adó befizetések ott eszközölhetők.

Miskolcz 1899 november hó 20-án.

Miskolcz város adópénztári hivatala.

## VASUTI MENETREND.

— Érvényes 1899. október 1-től —

A vonatok **érkeznek** Miskolczra.

A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Budapestről
Délután	6	54	T.sz.v.	Forró-Encsről
	6	55	v. v.	Budapestről
	7	09	T.sz.v.	Szorencsről
	9	—	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	Bánrévéről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
	9	31	gy. v.	Kassáról
Délután	10	45	v. v.	Fülekről
	10	57	gy. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debreczenből
Este	12	52	sz. v.	Budapestről
	2	—	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
Este	5	52	gy. v.	Ujhelyből
	5	57	sz. v.	Fülekről
	6	20	gy. v.	Budapestről
Este	7	49	v. v.	Tornáról
	11	50	T.sz.v.	Fülekről

A vonatok **indulnak** Miskolczról.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
Délután	3	30	sz. v.	Bánrévére és Dobsinára
	5	42	sz. v.	Fülekre
	6	—	v. v.	Tornára
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	07	sz. v.	Fülekre
Délután	11	09	gy. v.	Ujhelybe
	11	19	gy. v.	Kassára
	12	45	v. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	2	20	sz. v.	Ujhelybe
	1	25	v. v.	Tornára
	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	21	sz. v.	Fülekre
Este	3	31	sz. v.	Budapestre
	3	36	sz. v.	Debreczenbe
	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
Este	6	37	gy. v.	Kassára
	6	50	sz. v.	Fülekre

# 6

huzásra érvényes jótékonycélu — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület javára — sorsjegy ára csak

# 1 korona.

Főnyeremény

# 100,0000

korona ért.

5 nyeremény á 20.000 kor. stb. ért.  
Kivánatra 20% levonással készpénzben kifizettetik.

Első huzás  
visszavonhatatlanul  
már január hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

a jótékonycélu sorsjáték

kezelősége

IV. ker., Kossuth Lajos-utca I. sz.

és

Falkenstein Soma

sorsjegyárudája

Miskolcz.

1-7



KÖNYVNYOMDA

KÖNYVKÖTÉSNET

# SZELÉNYI ÉS TÁRSA

## MISKOLCZ

SZÉCHENYI-UTCZA 45. SZAM.

DOBOZ-GYÁR



Legmodernebb anyaggal felszerelt  
könyvnyomdánkban

### nyomtatványok

izléses kivitelben  
igen jutányos árakon készítettnek.

Új gépekkel és segédeszközökkel  
felszerelt

### Könyvkötészetünkben

e szakba vágó munkák  
legpontosabb kivitelben készítettnek

Az 1895. évi cairói s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb körökben kitűnő sikerrel használt külszer:

## REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármilyen csúszos bántalmait, u. m. köszvény, csúsz, reuma, ischiás, astma stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültébb esetknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

### Fog- és fejfájást

5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten: **Török József** ur gyógyszer-tárában, Király-utca 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszer-tárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyiszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában, valamint a készítő

**WIDDER GYULA** gyógyszerésznél  
S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Ugyiszintén **Miskolcson: Rácz Jenő, Baruch Gyula, Kellner Sándor, Szabó Béla és Balog József** gyógyszerészeknél.

9-20

## Egy 14 évi gyakorlattal bíró

és 5 év óta önálló

## kerékgyártó alkalmazást keres

egy nagyobb gazdaságban.

Minden e szakba vágó munkában jártas.

Ajánlatok Szendrei Pál, kerékgyártó Sajó-Szentpéter kéretnek.

## Eladó amerikai szőlővessző!

Pollák Mór szőlőtelepéről Miskolcson

őszi vagy tavaszi szállításra a következő tökéletesen beérett jégveréstől ment, ojtásra alkalmas

### amerikai vesszők kerülnek eladásra:

Rip. Portalis	I. oszt. gyökeres	vessző ezre	15	frt.
"	II. " "	"	8	"
"	I. " sima	"	9	"
"	II. " "	"	4	"
" vegyes	I. " "	"	7	"
"	II. " "	"	3	"

8-3

### Ugyanott a szőlő is eladó.